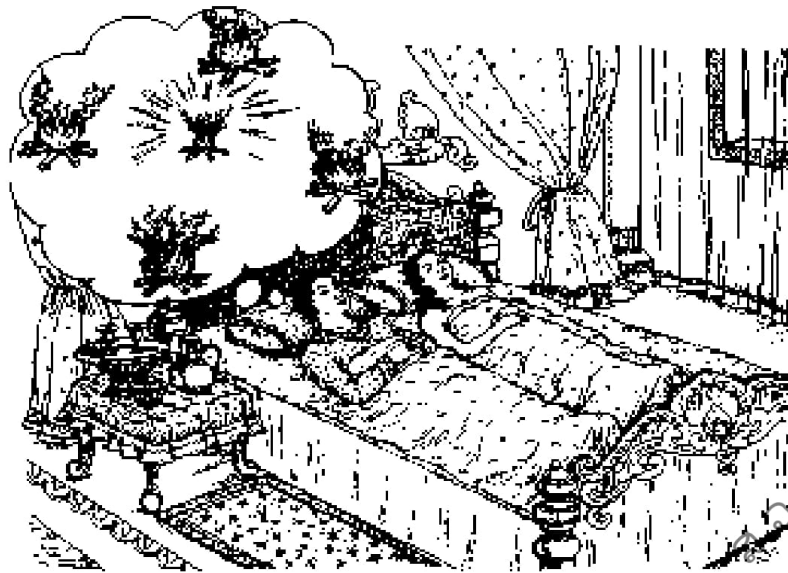

ບົດທີ 23

ມະໂຫສິດ ແລະ ຢາທິບ

ຫັດອ່ານ

ແຕ່ປາງກ່ອນ ຍັງມີພະເຈົ້າແຜ່ນດິນອົງໜຶ່ງຊື່ວ່າວິເທຫະລາດສະເຫວີຍລາຊະສົມບັດ ຢູ່ນະຄອນມິຖິລາ, ພະອົງມີນັກປາດສີ່ຄົນຄື: ເສນະກະ, ປະກຸຕະ, ກາມິນ ແລະ ເທວິນ ເປັນທີ່ ປຶກສາ. ຄົນໜຶ່ງ, ພະອົງຊົງຝັນເຫັນໄຟສີ່ກອງລຸກຮຸ່ງຂຶ້ນຢູ່ສີ່ແຈພະລານຫຼວງ ແລະ ຢູ່ກາງ ພະລານຫຼວງນັ້ນ ພັດມີໄຟກອງນ້ອຍທໍ່ແສງແມງທີ່ງຫ້ອຍ ເຊິ່ງຕໍ່ມາມັນໄດ້ຮຸ່ງຂຶ້ນຈົນຝັນ ໄຟກອງໃຫຍ່ທັງສີ່ແລະ ສົ່ງແສງສະຫວ່າງໄປທົ່ວບໍລິເວນຈົນສາມາດແນມເຫັນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຕາມຝື້ນດິນ.

ພະເຈົ້າວິເທຫະລາດ ຊົງຕື່ນຈາກບັນທົມດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ບໍ່ອາດບັນທົມ ຕໍ່ໄປອີກ. ຕື່ນເຊົ້າມາ, ເມື່ອນັກປາດທັງສີ່ເຂົ້າເຝົ້າພະອົງກໍຊົງຕັດວ່າ: "ເຮົາຝັນປະຫຼາດ ແທ້ໆ" ແລ້ວພະອົງ ກໍຊົງເລົ່າຄວາມຝັນໃຫ້ພວກນັກປາດຟັງທຸກປະການ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເສນະກະກໍທຳນາຍຄວາມຝັນວ່າ: "ຂໍເດຊະ ພະອົງຢ່າຕົກພະໄທເລີຍຄວາມ ຝັນຂອງພະອົງນີ້ເປັນມຸງຄຸນຢ່າງເລີດລົ້ນຄື ພະອົງຈະໄດ້ນັກປາດຕື່ມອີກເປັນຄົນທີຫ້າ. ນັກປາດ

ຜູ້ນີ້ ອາດຈະປົກກວມຖ້ວມພວກຂ້າພະບາດ ຄືກັນກັບກອງໄຟນ້ອຍລູກຮຸ່ງຈົນຖ້ວມກອງ ໄຟໃຫຍ່ ທັງສີ່ນັ້ນ. ນັກປາດຜູ້ນີ້ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດມາທຽບສະເໝີໄດ້". ຝ່າຍພະລາຊາຊົງຕັດຖາມວ່າ: "ດຽວນີ້ ນັກປາດຜູ້ທີ່ທ່ານວ່າຢູ່ໃສ? "ເສນະກະທູນວ່າ: " ໂດຍ! ທານໂທດ, ນັກປາດຜູ້ນີ້ຄົງຈະຫາກໍຖື ປະຕິສິນທິໃນທ້ອງມາດາໃນຄືນນີ້ ຫຼື ບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍແມ່ນຫາກໍປະສູດຈາກທ້ອງມາດາໃນຕອນ ຂ້ອນແຈ້ງຄືນນີ້ຂ້ານ້ອຍ". ວັນເວລາຜ່ານໄປ ພະລາຊາບໍລົມຍັງຊົງນຶກເຖິງຄຳທ່ານາຍດ້ວຍ ຄວາມຫວັງ.

ນະຄອນມີຖືລາອ້ອມລ້ອມດ້ວຍກຳແພງ ເຊິ່ງແຕ່ລະດ້ານມີປະຕູໄຂອອກໄປສູ່ທິດຕ່າງໆ ຄື: ທິດໃຕ້ແມ່ນບ້ານທັກຂິນ, ທິດຕາເວັນຕົກແມ່ນບ້ານປັດສິມ, ທິດເໜືອແມ່ນບ້ານອຸດອນ ແລະ ທິດຕາເວັນອອກແມ່ນບ້ານປາຈິນ. ຢູ່ບ້ານປາຈິນ ມີເສດຖີຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ສິລິວັດທະນະ, ເມຍ ຊື່ວ່າ ນາງ ສຸມະນະເທວີ. ໃນຄືນທີ່ພະລາຊາຊົງຝັນນັ້ນ ພະໂພທິສັດໄດ້ຈຸຕິຈາກສະຫວັນຊັນ ດາວະດົງ ແລ້ວລົງມາຖືປະຕິສິນທິໃນທ້ອງຂອງນາງສຸມະນະເທວີ. ໃນຄືນດຽວກັນນີ້ຍັງມີ ເທວະບຸດຈຳນວນ 1000 ອົງ ລົງມາປະຕິສິນທິໃນທ້ອງຂອງແມ່ຍິງ ຈຳນວນພັນຄົນແລ້ວເກີດ ພ້ອມກັນຢູ່ບ້ານແຫ່ງນີ້.

ນາງສຸມະນະເທວີຖືພາຢູ່ 10 ເດືອນ ແລ້ວກໍປະສູດລູກເປັນເດັກຊາຍ ເຊິ່ງມີສະລິລະຜອງ ໃສ່ປານທອງຄຳ. ໃນຂະນະທີ່ຟັ້ນຈາກທ້ອງມາດານັ້ນ ທ້າວນ້ອຍໄດ້ຮັບແຫ່ງຢາທິບຈາກພະອົນ ທີ່ມອບໃຫ້ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດເຫັນ. ຕໍ່ມາທ້າວນ້ອຍເອົາແຫ່ງຢາທິບຍື່ນໃຫ້ມາດາພ້ອມທັງກ່າວວ່າ: " ແມ່ຈົ່ງເອົາຢານີ້ໄວ້ ຖ້າໃຜເຈັບເປັນຍ້ອນພະຍາດອັນໃດກໍເອົາຢານີ້ໃສ່".

ເມື່ອແມ່ໄດ້ຮັບຢາທິບແລ້ວ ກໍຟ້າວເອົາໃຫ້ເສດຖີສິລິວັດທະນະຜູ້ບໍ່ສະບາຍຍ້ອນ ອາການປວດຫົວມາໄດ້ເຈັດປີແລ້ວ ແລະ ເຄີຍປິ່ນປົວດ້ວຍຢາຫຼາຍຊະນິດແຕ່ກໍບໍ່ສວ່າງເຊົາ ເປັນຈັກເທື່ອ. ເມື່ອໄດ້ແຫ່ງຢາທິບແລ້ວ ເສດຖີກໍປິຕິເປັນຢ່າງຍິ່ງຟ້າວຈັດການຝົນຢາແລ້ວ ເອົາທາໜ້າຜາກ, ຫັນໃດນັ້ນ ອາການປວດຫົວທີ່ຊຳເຮື້ອກໍສວ່າງເຊົາປານປິດຖິ້ມ. ເລື່ອງນີ້ເປັນ ທີ່ລືຊາໄປທົ່ວເມືອງ, ຜູ້ໃດເຈັບໄຂ້ກໍພາກັນຫຼັ່ງໄຫຼມາຂໍໃສ່ຢາທິບ ແລ້ວເຂົາເຈົ້າກໍເຊົາເປັນ ປົກກະຕິທຸກຄົນ. ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ເປັນບິດາ ຈຶ່ງຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍວ່າ "ມະໂຫສິດ".

ເສດຖີຮູ້ຂ້າວວ່າ ມີລູກຊາວບ້ານປາຈິນຈຳນວນ 1000 ຄົນ ເກີດມື້ດຽວກັນກັບລູກ ຊາຍຂອງຕົນ ຈຶ່ງຈັດແຈງຫາແມ່ນົມໃຫ້ເດັກເຫຼົ່ານັ້ນ ພ້ອມທັງບອກນາຍຊ່າງເຮັດເຄື່ອງປະດັບ ເພື່ອເປັນຂອງຂວັນໃຫ້ເດັກທຸກໆຄົນ. ເດັກເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ເປັນໝູ່ເພື່ອນທີ່ສະໜິດສະໜົມ ແລະ ຮັກແພງກັບມະໂຫສິດ.

ອະທິບາຍສັບ

ຂໍ້ເດຊະ	:	ຄໍາກ່າວຂໍອະນຸຍາດເວລາທີ່ເວົ້ານຳພະລາຊາ.
ເອົ້າເຝົ້າ	:	ເອົ້າໄປພົບພະເຈົ້າແຜ່ນດິນ.
ຈຸຕິ	:	ຕາຍ (ໃຊ້ສຳລັບເທວະດາ).
ສະເຫວີຍ	:	ຄອງ, ກິນ.
ສະລິລະ	:	ຮ່າງກາຍ, ຕົນຕົວ.
ຕັດວ່າ	:	ເວົ້າວ່າ.
ທຳນາຍ	:	ຫວາຍ, ພະຍາກອນ.
ທູນ	:	ບອກ, ລາຍງານຕໍ່ພະລາຊາ.
ຊົງ	:	ຄຳນຳໜ້າກິລິຍາໃຊ້ກັບພະລາຊາ.
ບັນທົມ	:	ນອນ.
ປະສູດ	:	ເກີດ.
ປະຕິສິນທິ	:	ຖືກຳເນີດໃນທ້ອງ.
ພະໄທ	:	ໃຈ, ຈິດໃຈ.
ພະອົງ	:	ຄຳແທນນາມບຸລຸດທີ 3 ໃຊ້ສຳລັບພະລາຊາ.

ສ.ວ.ສ
ສະຫງວນລິຂະສິດ

ຄຳຖາມ

1. ພະລາຊາທີ່ປົກຄອງນະຄອນມີຖືລາມີຊື່ວ່າແນວໃດ?
2. ພະເຈົ້າວິເທຫະລາດຊົງຝັນວ່າແນວໃດ?
3. ເສນະກະທຳນາຍຄວາມຝັນວ່າແນວໃດ?
4. ຍ້ອນຫຍັງບິດາຈຶ່ງໃສ່ຊື່ລູກວ່າ ມະໂຫສິດ?

ໄວຍາກອນ

ຄຳລາຊາສັບ

ລາຊາສັບ ແມ່ນສັບທີ່ໃຊ້ເວົ້າ ຫຼື ຂຽນກ່ຽວກັບພະລາຊາ, ພະເຈົ້າແຜ່ນດິນ ແລະ ພະມະຫາກະສັດ ພວກເຮົາເຄີຍເຫັນລາຊາສັບນີ້ຢູ່ໃນວັນນະກຳບູຮານ ເຊິ່ງຄົນສະໄໝ ກ່ອນ ໄດ້ໃຊ້ເພື່ອເວົ້າ ແລະ ຂຽນກ່ຽວກັບພະມະຫາກະສັດ.

ຕົວຢ່າງ:	ຄຳລາຊາສັບ	ຄຳສາມັນ
	ຕັດວ່າ	: ເວົ້າວ່າ.
	ທຳນາຍ	: ທວາຍ, ພະຍາກອນ.
	ບັນທົມ	: ນອນ.
	ປະສູດ	: ເກີດ.
	ປະຕິສິນທິ	: ຖືກຳເນີດໃນທ້ອງ.
	ສະເຫວີຍ	: ຄອງ, ກິນ.
	ພະສຽນ	: ຫົວ.
	ພະເນດ	: ຕາ.
	ພະໂອດ	: ປາກ.
	ພະຫົນ	: ແຂ້ວ.
	ພະກັນ	: ຫູ.
	ພະຫັດ	: ມື.
	ພະເກສາ	: ຜົມ.
	ທອດພະເນດ	: ເບິ່ງ.
	ປະຊວນ	: ເຈັບປ່ວຍ.
	ສະຫວັນນະຄົດ	: ຕາຍ.
	ພະຕຳນັກ	: ບ່ອນຢູ່ອາໄສ.
	ພະໂອລົດ	: ລູກຊາຍ.
	ພະທິດາ	: ລູກສາວ.
	ພະນັດຕາ	: ຫຼານ.
	ປະທັບ	: ຢູ່.

ສ.ວ.ສ
ສະຫງວນລິຂະສິດ

ຂຽນຫວາຍ

ຈົ່ງຂຽນຫວາຍເລີ່ມແຕ່ *ນະຄອນມິຖິລາ..... ເອົາຢາມີ້ໃສ່.*

ຄໍາຖາມ

1. ນະຄອນມິຖິລາຕັ້ງຢູ່ລະຫວ່າງບ້ານໃດແດ່?
2. ພະໂພທິສັດ ແລະ ເທວະບຸດທັງຫຼາຍຖືປະຕິສິນທິນຳແມ່ຄືນໃດ?
 - 1) ຈົ່ງເລົ່າເລື່ອງຄືນຈົນໝົດບົດ ດ້ວຍປາກເປົ່າ.
 - 2) ຈົ່ງຂຽນເລື່ອງຄືນໂດຍຫຍໍ້ຕາມທີ່ໄດ້ເລົ່າໃສ່ປື້ມຂອງຕົນ?

ສ.ວ.ສ
ສະຫງວນລິຂະສິດ